

* * *

DIGNVM LAUDE VIRVM MVSA VETAT MORI,
quippe cum
Mortale sit omne mortalium bonum,
nominis fama
contingit sola *immortalis mortalium optimis.*

Nam

Virtute et Doctrina

Mortales evadunt immortales.

Videmus quidem

Homines laude prorsus indignos *laudatos maxime,*
contra ea
plane *illaudabiles laudatissimos.*

Illis

Panegyricorum fumis, ceu thuribus litatur
digitoque monstrantur;
non aliam ob causam,
nisi quia *Laudatores* quandoque nesciunt
qua in re *verae Laudes* consistant.

Hi

Laudem promerentes non *Laudantur,*
quia malunt *Laudabilia facere,* quam *ostentare.*
Vide temporum iniquitatem
Hominum malignam stoliditatem.

At

Ipsa Virtus tandem *coniccat,*

Virumque

Laude dignum vetat mori.

Moriuntur tales,

Non tamen omnes *moriuntur*
multaque pars illorum vitat *Libitinam.*
Virtus enim illis *gloriam, gloria immortalitatem*
dat, dicat, vendicat.

Te quoque, Praeceptor Amante,

Dignum Laude Virum Musa Vetat Mori.

Vtinam et Tuos vetuisset!

Mors saeva detraxit Filio *Optimae Spei* Annos,
quos Tibi jam additos optamus.

Vxorem mellitissimam pestilens sustulit *aura,*

Te nobis **divinae gratiae** *aura* conservavit.

Gaudemus.

Bis vero jam, quin terque quaterque gaudendum est.

Jubet id *felix reditus*

Tui, Praeceptor **Laudatissime,** *Nominolis,*

quem, *si pote,* millies redire vellemus.

Optamus,

Ut

Vivas,

Et de nostris **MULLERI** Deus augeat annos.

Omnia *Optamus,*

Quae optari,

NIHIL omnium, quae *timere* merentur,

Mortali-